

ಸು. ರುದ್ರಮೂರ್ತಿಶಾಸ್ತ್ರಿಯವರ ಚಾರಿತ್ರಿಕ ಕಾದಂಬರಿಯಲ್ಲಿ ಕನಕದಾಸರ ವ್ಯಕ್ತಿಗಳು

ಭೋಜೇಗೌಡ ಕೆ.¹

ಸಂಶೋಧನಾ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿ
ಎಸ್.ಜೆ.ಬಿ.ಸಿ.ಎಂ.ಎಸ್. ಕನ್ನಡ ಸಂಶೋಧನಾ ಕೆಂದ್ರ
ಬಿ.ಜೆ.ಎಸ್. ಅರೋಗ್ಯ ಮತ್ತು ಶಿಕ್ಷಣ ನಗರ
ಕೆಂಗೇರಿ, ಬೆಂಗಳೂರು.

ಸುಮಾ ಆರ್.²

ಪ್ರಾಧ್ಯಾಪಕರು
ಎಸ್.ಜೆ.ಬಿ.ಸಿ.ಎಂ.ಎಸ್. ಕನ್ನಡ ಸಂಶೋಧನಾ ಕೆಂದ್ರ
ಬಿ.ಜೆ.ಎಸ್. ಅರೋಗ್ಯ ಮತ್ತು ಶಿಕ್ಷಣ ನಗರ
ಕೆಂಗೇರಿ, ಬೆಂಗಳೂರು.

Article Link: <https://aksharasurya.com/2024/02/boje-gowda-k-suma-r.php>

ABSTRACT:

ಸು. ರುದ್ರಮೂರ್ತಿಶಾಸ್ತ್ರಿ ಅವರು ಕನ್ನಡ ನಾಡು ಕಂಡ ಅಪರೂಪದ ಸೃಜನಶೀಲ ಬರಹಗಾರರಲ್ಲಿ ಒಬ್ಬರು. ಕನ್ನಡ ಸಾಹಿತ್ಯದ ವಿವಿಧ ಪ್ರಕಾರಗಳಲ್ಲಿ ಕೈಗೆ ಮಾಡಿರುವಂತಹ ಶಾಸ್ತ್ರಿಗಳು ಅಶೇಳಕ, ಸೈರಂಗಜೀಬ, ಚಾಣಕ್ಯ, ಕುಮಾರರಾಮ ಮೊದಲಾದ ಐತಿಹಾಸಿಕ ಕಾದಂಬರಿಗಳನ್ನು ರಚಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಕನಕದಾಸ ಕೃತಿಯು ಕನ್ನಡ ಕಾದಂಬರಿ ಶೈಕ್ಷಿಕ ಮೌಲಿಕ ಸೇರ್ಪಡಿಯಾಗಿ ಹೆಚ್ಚು ಮಹತ್ವವನ್ನು ಪಡೆದುಕೊಂಡಿದೆ. ಕನಕದಾಸನ ವ್ಯಕ್ತಿತ್ವವನ್ನು ಪ್ರತಿಬಿಂಬಿಸುವ, ಕಂಗೋಳಿಸುವ ದೇಗುಲ ಒಂದನ್ನು ಕಡೆದು ಇಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ. ಕಾದಂಬರಿಯ ಕಲೆ, ಜೀವನ ಚರಿತ್ರೆ ವಿನ್ಯಾಸ ಎರಡು ಇಲ್ಲಿ ಸಮೂಲಗೊಂಡಿದೆ.

KEY WORDS:

ಅಶೇಳಕ, ಸೈರಂಗಜೀಬ, ಚಾಣಕ್ಯ, ಕುಮಾರರಾಮ, ಕನಕದಾಸ, ಚಾರಿತ್ರಿಕ ಕಾದಂಬರಿ, ಐತಿಹಾಸಿಕ ಕಾದಂಬರಿ.

“ಯಾವ ಧರ್ಮವನ್ನು ದ್ವೇಷಿಸದೆ ಎಲ್ಲಾ ಧರ್ಮಗಳ ಉತ್ತಮಾಂಶಗಳನ್ನು ಹೀರಿಕೊಂಡು ಮಾನವ ಧರ್ಮವನ್ನು ಸಾಫಿಸಿದ ಮಹಾನುಭಾವ ಕನಕದಾಸ”.

ಕನ್ನಡ ಸಾಹಿತ್ಯ ಕ್ಷೇತ್ರಕ್ಕೆ ವಿಶೇಷವಾದ ವಿಭಿನ್ನವಾದ ಕೊಡುಗೆಯನ್ನು ನೀಡಿರುವಂತಹ ಸು. ರುದ್ರಮೂರ್ತಿಶಾಸ್ತ್ರಿ ಅವರು ‘ಕನಕದಾಸ’ ಎಂಬ ಚಾರಿತ್ರಿಕ ಕಾದಂಬರಿಯನ್ನು ರಚಿಸಿರುವುದು ಕನಕದಾಸರ ಸಮಗ್ರ ವ್ಯಕ್ತಿತ್ವವನ್ನು ಕಾದಂಬರಿಯಲ್ಲಿ ಚಿತ್ರಿಸಿರುವುದು ವಿಶೇಷವಾಗಿದೆ. ಇಡೀ ಕಾದಂಬರಿಯಲ್ಲಿ ಕಾದಂಬರಿಕಾರನ ಶೃಜನಶೀಲತೆ, ಕಲ್ಪನಾ ಪ್ರತಿಭೆ ಹಾಗೂ ಚಾರಿತ್ರಿಕ ಅಂಶಗಳಿಗೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದ ವಿವರಗಳೊಂದಿಗೆ ದಾಸರ ಸಾಹಿತ್ಯ ಬಿಂಬಿಸುವ ಸಂಗತಿಗಳ ಆಧಾರದ ಮೇಲೆ ಈ ಕಾದಂಬರಿಯನ್ನು ರಚಿಸಿರುವುದು ಕನಕದಾಸರ ವ್ಯಕ್ತಿತ್ವಕ್ಕೆ ಹಿಡಿದ ಕ್ಯೆಗನ್ನಡಿಯಾಗಿರುವುದನ್ನು ಪರಿಚಯಿಸುತ್ತದೆ.

ಬೀರಪ್ಪ ಮತ್ತು ಬಜ್ಜಮ್ಮುನವರ ಮಗನಾದ ಕನಕದಾಸರು ‘ಬಾಡ’ ಗ್ರಾಮದಲ್ಲಿ ಜನಿಸಿದರು. ತನ್ನ ತಂದೆಯಾದ ಬೀರಪ್ಪ ನಾಯಕರು ಬಾಡದ ಡಣಾಯಕರಾಗಿದ್ದರು. ತಾಯಿ ಬಜ್ಜಮ್ಮುಳು ಅಪ್ಪಟಿ ದೈವಭಕ್ತೆ ಹಾಗೂ ಸಂಸ್ಕಾರವಂತಳಾಗಿದ್ದಳು. ಸುಮಾರು ವರ್ಷಗಳ ಕಾಲ ಸಂತಾನ ಭಾಗ್ಯ ಇಲ್ಲವಾದ್ದರಿಂದ ತಿರುಪ್ತಿ ತಿಮ್ಮಪ್ಪನ ಕೃಪಾಶೀವಾದದಿಂದ ಕನಕದಾಸ ಜನಿಸಿದರು. ಇವರ ಮೂಲ ಹೆಸರು ತಿಮ್ಮಪ್ಪನಾಯಕ. ತಾಯಿ ಬಜ್ಜಮ್ಮು ತ್ರೈತಿಯಿಂದ ‘ಕನಕ’ ಅಂತಲೇ ಕರೆಯುತ್ತಿದ್ದರು. ದಾಸ ದೀಕ್ಷಯನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಕಾಗಿನೆಲೆ ಆದಿಕೇಶವನ ಕೃಪೆಗೆ ಪಾತ್ರನಾದ್ದರಿಂದ ‘ಕನಕದಾಸ’ ಎಂದೇ ಪ್ರಖ್ಯಾತಿಯಾದರು.

ತನ್ನ ಮನಸೆವರು ಬೀರಪ್ಪ. ಇವರು ಆರಾಧಿಸುತ್ತಿದ್ದ ಮನಸೆವರು ತಿರುಪ್ತಿ ತಿಮ್ಮಪ್ಪ. ಸದಾಶಿವಪೇಟೆಯ ವಿರಕ್ತ ಮರದ ಶಿವಾನಂದ ಸ್ವಾಮಿಗಳು ಇವರಿಗೆ ಮಾರ್ಗದರ್ಶಕರಾಗಿದ್ದರು. ರಂಗಪ್ಪ ಬೀರಪ್ಪನಾಯಕರಿಗೆ ಅಂಗರಕ್ಷಕನಾಗಿದ್ದುಕೊಂಡು ಕತ್ತಿ ವರಸೆ, ಕುದುರೆ ಸವಾರಿ, ಹಾಗೂ ಮಲ್ಲಿವಿದ್ಯೇ ಇನ್ನು ಮುಂತಾದ ರೀತಿಯ ಯುದ್ಧವಿದ್ಯೆಗಳನ್ನು ಕನಕನಿಗೆ ಹೇಳಿಕೊಟ್ಟಿದ್ದರು. ತನ್ನ ತಂದೆಯ ಆಪ್ತ ಗೆಳೆಯ ವೆಂಕಪ್ಪನಾಯಕರು ಹಂಪಿಯಲ್ಲಿದ್ದರು. ಇವರ ಬಳಿಯ ಕನಕನಾಯಕರು ವಿದ್ಯೆಯನ್ನು ಕಲಿತುಕೊಂಡರು. ಮಾಧವಾಚಾರ್ಯರು ಕನಕನ ಗುರುಗಳು ಹಾಗೂ ಆದಿಕೇಶವನ ಆಚಕರು ಹೌದು. ಕಾಗಿನೆಲೆಯ ಗಂಗನಾಯಕ ಬಜ್ಜಮ್ಮುನ ಅಣ್ಣ, ಗಿರೀಶ, ಮೃಲಾರಿ, ಮಲ್ಲಿಯ್ಯ, ಚೆನ್ನಪ್ಪ ಒಡಯೆ, ಶಂಭು ಇವರೆಲ್ಲಾ ಕನಕನ ಬಾಲ್ಯ ಸ್ನೇಹಿತರು. ತಾತಾಚಾರ್ಯ ಹಂಪಿಯಲ್ಲಿನ ಗುರುಗಳು. ಗಂಗನಾಯಕನ ಏಕ್ಯಕ ಪ್ರತಿಯಾದ ರಂಗನಾಯಕ (ವಥಾಟಿ) ಕನಕನ ಮಡದಿಯಾಗಿದ್ದಳು.

ಕೃಷ್ಣ ಕನಕನ ಆಪ್ತ ಗೆಳೆಯ, ಭವಿಷ್ಯತೋನಲ್ಲಿ ಆಗುವ ಫಟನೆಗಳನ್ನು ತಕ್ಷದ

ರೂಪದಲ್ಲಿ ಹೇಳಿ ಹಾಗಾಗಿ ಮಿಂಚಿ ಮಾಯವಾದಂತಹ ಹುಡುಗ. ಪುರಂದರದಾಸರು, ವೈಕುಂಠ ದಾಸರು, ವಾದಿರಾಜರು, ರಘು, ಪವರ್ಮಾನ, ಕೃಷ್ಣಮಾಚಾರ್ಯರು, ರಾಮಾಚಾರ್ಯರು ಇವರೆಲ್ಲ ಹಂಪಿಯಲ್ಲಿ ವ್ಯಾಸರ ಮತದಲ್ಲಿ ವ್ಯಾಸಂಗ ಮಾಡುವ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ತನ್ನೊಂದಿಗೆ ಇದ್ದವರಾಗಿದ್ದರು. ಕದರಮಂಡಲಿಗಿ ಹನುಮನಾಯಕ ಮಾರುತಿಯ ಪರಮಭಕ್ತನಾಗಿದ್ದ. ಆತನು ಮಾರುತಿಯ ಸೇವೆಯನ್ನು ಮಾಡುತ್ತೇ, ರೋಗಿಗಳಿಗೆ ಉಚಿತ ಚಿಕಿತ್ಸೆಯನ್ನು ನೀಡುವಲ್ಲಿ ನಿಪುಣನಾಗಿದ್ದ. ತಾನು ಸತ್ತರೆ ಈ ವಿದ್ಯೆ ಮುಂದಿನ ಐಳಿಗಳಿಗೆ ಉಪಯೋಗವಾಗಬೇಕೆಂದು ಹಂಬಲಿಸಿ ಕನಕನ ಗೆಳೆಯ ಜಿನ್ನಪ್ಪ ಒಡೆಯನ ಪ್ರತ್ಯಾದ ಶಿವಪುತ್ರಪ್ಪನಿಗೆ ಈ ವಿದ್ಯೆಯನ್ನು ಹೇಳಿಕೊಟ್ಟು ಸಾಕಷ್ಟು ರೋಗಿಗಳಿಗೆ ಪ್ರಾಣ ರಕ್ಷಣೆ ಮಾಡಿದ.

ವ್ಯಾಸರಾಯರು ಹಂಪಿಯಲ್ಲಿ ತನ್ನ ಶಿಷ್ಯರ ಎದುರಿಗೆ ಕನಕನಿಗೆ ದೀಕ್ಷೆ ನೀಡುತ್ತಿರುವುದನ್ನು ಕಂಡು ಬ್ರಾಹ್ಮಣ ಜಾತಿಯ ಶಿಷ್ಯರು ಅದನ್ನು ವಿರೋಧಿಸಿದರು. ಆಗ ಶೂದ್ರ ವರ್ಗದವರೋಬ್ಬರಿಗೆ ದೀಕ್ಷೆ ನೀಡಿ ಅವನ ಎಲ್ಲಾ ಸಾಹಿತ್ಯ ರಚನೆಗೆ ಪ್ರೇರಣೆ ನೀಡಿದವರು ವ್ಯಾಸರಾಯರು. ಇದರೊಂದಿಗೆ ಕನಕನ ಕನಸಿನಲ್ಲಿ ಆಗಾಗ ಬಂದು ಹೋಗುವ ಅಥಾಂಗಿ ವಧೂಟ ಹಾಗೂ ಕೇಶವ ಕೃಷ್ಣನ ರೂಪದಲ್ಲಿ ಕಾಣಿಸಿಕೊಂಡು ಬಂದು ಕನಕನ ಸಮಸ್ಯೆಗೆ ಪರಿಹಾರ ಹುಡುಕಿಕೊಡುವನಂತೆ ಆತನ ಆಶ್ರೀಯ ಗೆಳೆಯ ಕೃಷ್ಣ ಪ್ರತ್ಯಕ್ಷಣಾಗುತ್ತಿದ್ದ. ಅನಾಥ ಬಾಲಕನಾದ ಶಾಮನಿಗೆ ಅನ್ನ ಆಶ್ರಯ, ಅಕ್ಷರವನ್ನು ನೀಡಿ ತನ್ನಲ್ಲಿರುವ ಕವಿತ್ವವನ್ನು ಆತನಿಗೆ ಧಾರೆ ಎರೆದು ಅವನನ್ನು ಪಟ್ಟ ಶಿಷ್ಯನನ್ನಾಗಿ ಮಾಡಿಕೊಂಡು, ತಾನು ಮಾಡುವಂಥ ಎಲ್ಲಾ ಸಮಾಜೋಪಯೋಗಿ ಕಾರ್ಯಗಳನ್ನು ಸಮಾಪ್ತಿಗೊಳಿಸು ಎಂದು ಹೇಳಿ ವೈಕುಂಠ ಸೇರಿದಂತಹ ಕನಕದಾಸರ ವ್ಯಕ್ತಿತ್ವವು ಈ ಕಾದಂಬರಿಯಲ್ಲಿ ಅಧ್ಯಾತ್ಮಾಗಿ ಮಾಡಿ ಬಂದಿರುವುದನ್ನು ಕಾಣಬಹುದು.

ದಾಸರ ಹಾಡುಗಳನ್ನು ಕೇಳುವಾಗ ಕನಕ ಅದರಲ್ಲಿಯೇ ತಲ್ಲಿನನಾಗುತ್ತಿದ್ದ, ಅರಮನೆಯಲ್ಲಿರುವಂತ ವಿವಿಧ ಬಗೆಯ ಕೃಷ್ಣನ ಚಿತ್ರಗಳನ್ನು ಕಂಡಾಗ ‘ತಾನೇಕೆ ಕೃಷ್ಣನನ್ನು ದೇವರೆಂದು ತಿಳಿಯಬಾರದೇಕೆ?’ ಎಂದು ‘ಕೃಷ್ಣ’ ಎಂದು ಉದ್ದರಿಸುವುದನ್ನು ಕಾಣಬಹುದು. ಕೃಷ್ಣ ಅವನ ಹೃದಯದಲ್ಲಿ ಭಕ್ತಿಯ ಬೀಜವನ್ನು ಬಿತ್ತಿದ್ದರಿಂದ ಅವನೊಂದಿಗೆ ಕನಕ ಉಟ ಮಾಡುವುದು, ಮಲಗುವುದು, ಏಳುವುದು, ತಿನ್ನುವುದು, ಆಟವಾಡುವುದು ಎಲ್ಲವನ್ನು ಮಾಡುತ್ತಾನೆ. ‘ದಾಸನಾದರೆ ದೇವರು ಒಲಿಯುತ್ತಾನೆ’ ಎನ್ನ ಸಿದ್ಧಾಂತವನ್ನು ಇರಿಸಿಕೊಂಡಂತಹ ಕನಕ ಜೀವನದ್ವಾರೆ ಕೂಡ ಕೃಷ್ಣ ಆಗಾಗ ಅವನ ಒಟ್ಟಿಗೆ ಇದ್ದ ತಾನು ಮಾಡುವಂತಹ ಎಲ್ಲಾ ಸಮಾಜ ಸೇವಾ ಕಾರ್ಯಗಳಿಗೆ ಸದಾ ಪ್ರೇರಣೆ ನೀಡಿರುವುದನ್ನು ಮನಗಾಣಬಹುದು.

ಅನ್ಯ ಧರ್ಮಗಳಲ್ಲಿರಿಂದ ಆದಿಕೇಶವನಿಗೆ ಅಪಮಾನವಾಗುತ್ತದೆ ಎನ್ನುವ ಭಯವನ್ನು ಕಂಡ ಬೀರಪ್ಪ ನಾಯಕನು ಮಾಧವಾಚಾರ್ಯರೊಂದಿಗೆ ಬೇಳಿಗೆ ಇದರ ಬಗ್ಗೆ ಚರ್ಚಿಸಿ, ಆದಿಕೇಶವನಿಗೆ ಪ್ರತ್ಯೇಕವಾದ ದೇಗುಲವನ್ನು ನಿರ್ಮಿಸಬೇಕೆಂದು ಯೋಚಿಸಿ ಕಾಗಿನೆಲೆಯಲ್ಲಿ ಅದನ್ನು ಪ್ರತಿಷ್ಠಾಪಿಸಿ ಸ್ಥಗಿತವಾಸಿ ಆಗಿರುವುದನ್ನು ಕಾಣಬಹುದು. ಬಾಡ ಗಡಿ ಗ್ರಾಮವಾಗಿದ್ದು, ಬಂಕಾಪುರದ ಮೇಲೆ ಬಿಜಾಪುರದ ಸೈನಿಕರು ದಂಡೆತ್ತಿ ಬಂದಾಗ 20 ರ ತರುಣನಾದಂತಹ ಕನಕ ಯಾವುದನ್ನು ಲೆಕ್ಕಿಸುದೆ ಶತ್ರುಗಳನ್ನು ಹಿಮ್ಮಟಿಕ್ಕುವಲ್ಲಿ ಯಶಸ್ವಿಯಾಗುತ್ತಾನೆ. ಈ ಯಾದ್ವಿಂದಿರ ಸಾಕಷ್ಟು ಹಾನಿಪುಂಜಾಯಿತು. ಆಗ ಕನಕನಾಯಕನು ಡಣಾಯಕ ಪದವಿಯ ಬಗ್ಗೆ ವ್ಯಾಮೋಹ ಬಿಟ್ಟು, ಮನಸ್ಸು ಬದಲಾಗಿ ದಾಸನಾಗಿದ್ದನ್ನು ಕಾಣುತ್ತೇವೆ.

ತನ್ನ ಸೋದರ ಮಾವನ ಮಗಳಾದ ರಂಗನಾಯಕಿ ಹುಟ್ಟಿದಾಕ್ಷಣವೇ ಇವಳನ್ನು ನಮ್ಮ ಕನಕನಿಗೆ ತಂದುಕೊಳ್ಳಬೇಕೆಂದು ಬೀರಪ್ಪ ಮತ್ತು ಬಜ್ಜಮ್ಮು ನಿರ್ಧರಿಸುತ್ತಾರೆ. ಅಪ್ಪಬಿಂದಿ ರೂಪವತಿ, ಗುಣವತ್ತಿಯಾದ ರಂಗನಾಯಕಿ ಚಿಕ್ಕ ವಯಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಕುಮಾರವ್ಯಾಸ ಭಾರತದ ಪದಗಳನ್ನು ಚೆನ್ನಾಗಿ, ಸುಲಭವಾಗಿ, ಸರಾಗವಾಗಿ ಹಾಡುವಂತದ್ದನ್ನು ನೋಡುತ್ತೇವೆ. ಡಣಾಯಕನ ಪತ್ನಿಗೆ ಇರಬೇಕಾದ ಎಲ್ಲಾ ಅರ್ಹತೆಗಳು ಬಾಲ್ಯದಿಂದ ಅವಳು ಮೃಗೂಡಿಸಿಕೊಂಡಿದ್ದಳು. ತನ್ನ ಪತಿ ಮಾಡುವ ಎಲ್ಲಾ ಸೇವಾ ಕಾರ್ಯಗಳಿಗೆ ವಿಶೇಷವಾದ ಪ್ರೇರಣೆಯನ್ನು ನೀಡಿದ್ದನ್ನು ಕಾಣಬಹುದಾಗಿದೆ. ಸುಜಾನ್ ವಧೂಟಿಯ ಸಲಹೆಯಂತೆ ಮೋಹನತರಂಗಿನೆ ಕಾವ್ಯವನ್ನು ರಚಿಸುತ್ತಾನೆ. ಕಾಗಿನೆಲೆಯಲ್ಲಿ ದೇವಸ್ಥಾನವನ್ನು ನಿರ್ಮಿಸುವಾಗ ನಿಧಿ ಲಭಿಸುತ್ತದೆ. ಆ ನಿಧಿಯನ್ನು ದೇವಸ್ಥಾನದ ಪ್ರತಿಷ್ಠಾಪನೆಗೆ ಉಪಯೋಗಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾನೆ. ಪ್ರತಿಷ್ಠಾಪನೆ ಮುಗಿದ ನಂತರ ಕನಕ ತನ್ನ ಆದಿಕೇಶವನನ್ನು ತನ್ನ ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಭಾವ ವಿಶಿಷ್ಟತೆಯಿಂದ ತಾನೇ ಕಟ್ಟಿದ ಪದ್ಯಗಳನ್ನು ಹಾಡಿಕೊಂಡು ಬಂದಿರುವುದನ್ನು ನಾವು ಕಾಣಬಹುದು.

ಕನಕ ತಾನು ಡೊಳಿನ ಪದವನ್ನು ರಚಿಸುವುದರ ಜೊತೆಗೆ ತಾನೆ ಸ್ವತಃ ಹಾಡುವಂತದ್ದನ್ನು ಅಭ್ಯಾಸ ಮಾಡಿಕೊಂಡಿದ್ದು. ಕನಕ ಡಣಾಯಕನಾಗಿ ನೇಮಕವಾದಾಗ ತನ್ನ ಮನೆಯ ರಂಗಪ್ಪ ಹಾಗೂ ಬಾಲ್ಯ ಮಿಶ್ರಿಗೆ ಅಪಾರಾದ ಸಂತೋಷ ಉಂಟಾಗುತ್ತದೆ. ತನ್ನ ಬದುಕಿನ ಸ್ವರ್ವತ್ವ, ಗೆಳತಿ, ಮಾತೆ, ಬದುಕು, ಮಡದಿಯಾಗಿದ್ದ ಸುಜಾನ್ ವಧೂಟಿ ಮತ್ತು ಮಗುವನ್ನು ಕಳೆದುಕೊಂಡು ಅನಾಧಿ ನಾದಾಗ ಜಗತ್ತಿನಲ್ಲಿ ಕೇಶವನೊಬ್ಬನೇ ಇರುವುದು ಎಂದು ನಿಶ್ಚಯಿಸಿ ಸಾಕಷ್ಟು ನೋಂದು ಕೊಳ್ಳುತ್ತಾನೆ. ತದ ನಂತರ

ತಲ್ಲಿನೇಸದಿರು ಕಂಡ್ಯಾಜು ಮನವೇ
ಎಲ್ಲರನು ಸಲಹಿವನು ಇದಕೆ ಸಂಶಯವಿಲ್ಲ
ಬೆಳ್ಟಿದೂ ತುದಿಯಲ್ಲಿ ಹುಟ್ಟಿರುವ ವ್ಯಕ್ತಿಕ್ಕೆ
ಕಟ್ಟಿಯನು ಕಟ್ಟಿ ನೀರೆದವರು ಯಾರೋ
ಪುಟ್ಟಿಸಿದ ಸ್ವಾಮಿ ತಾ ಹೊಗೆಗಾರನಾಗಿರಲು
ಗಟ್ಟಾಗಿ ಸಲಹಿವನು ಇದಕೆ ಸಂಶಯವಿಲ್ಲ

ಎಂದು ಕನಕನೇ ಕಾವ್ಯವನ್ನು ರಚನೆ ಮಾಡಿ ತನ್ನ ಮನಸ್ಸನ್ನು ಹತ್ತೋಬಿಯಲ್ಲಿಟ್ಟುಕೊಳ್ಳಲು ಪ್ರಯತ್ನ ಮಾಡುತ್ತಾನೆ. ತತ್ತ್ವ ಸೈನ್ಯವನ್ನು ಹಿಮೆಟ್ಟಿಲ್ಲ ಹೋದ ರಂಗಪ್ರ ಸಾಯಂತ್ರಾನೆ. ಆಗ ಕನಕ ತನ್ನ ತಂದೆ, ತಾಯಿ, ಹಂಡತಿ ಎಲ್ಲರನ್ನೂ ಕಳೆದುಕೊಂಡು ಅನಾಥನಾಗುತ್ತಾನೆ. ಲೋಕಿಕ ವ್ಯಾಸನಗಳಿಂದ ದೂರವಾಗಬೇಕೆಂದು ನಿರ್ಧರಿಸಿ ದಾಸತ್ವವನ್ನು ಸ್ವೀಕರಿಸಿ, ಹೆಗಲ ಮೇಲೆ ಕಂಬಳಿ, ಕೈಯಲ್ಲಿ ಏಕತಾರಿ ಹಿಡಿದು ತೀರ್ಥಯಾತ್ರೆಗೆ ಹೋರಿದುತ್ತಾನೆ. ತಾನು ರಚಿಸಿದ ಹಾಡುಗಳಿಂದ ಇಡೀ ನಾಡನ್ನು ಎಚ್ಚಿಸುತ್ತಾನೆ. ಕುರುಬನನ್ನು ಕಂಡು ಕರಬು ಪಡೆಯುತ್ತಿದ್ದಂತಹ ಬ್ರಾಹ್ಮಣ ಶಿಷ್ಯರಿಗೆ ವ್ಯಾಸರಾಯರು ದೀಕ್ಷೆ ಕೊಟ್ಟರು. ಅವರು ಒಡ್ಡುವ ಎಲ್ಲಾ ಪರೀಕ್ಷೆಗಳಲ್ಲಿ ಕನಕ ಉತ್ತೀರ್ಣನಾಗಿ ವಾದಿರಾಜ, ಪುರಂದರದಾಸರ ಮನಸ್ಸನ್ನು ಗೆಲ್ಲುವುದನ್ನು ಕಾಣಬಹುದು.

ವಿಜಯನಗರ ಸಾಮ್ರಾಜ್ಯದ ದೋರೆಯಾದ ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣದೇವರಾಯನ ಚಿಕ್ಕ ಮುಗ ತಿರುಮಲಾಯನ ಸಾವಿನಿಂದಾಗಿ ಇಡೀ ವಿಜಯನಗರ ಸಾಮ್ರಾಜ್ಯ ತತ್ತ್ವರಿಸಿ ಹೋಗುತ್ತದೆ. ವ್ಯಾಸರಾಯದಿಂದ ದೀಕ್ಷೆ ಪಡೆದ ನಂತರ ಕನಕ ಸಾಕಷ್ಟು ಜನರ ಸಂಕಪ್ಪಗಳಿಗೆ ಸ್ವಂದಿಸುತ್ತಾ, ಇಡೀ ರಾಷ್ಟ್ರವನ್ನು ಸುತ್ತುತ್ತಾ, ಪ್ರವಚನ, ಉಪನ್ಯಾಸಗಳನ್ನು ನೀಡುತ್ತಾ ಕಾವ್ಯಗಳನ್ನು ರಚಿಸುತ್ತಾನೆ. ತೀರ್ಥಯಾತ್ರೆಯ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಉಡುಪಿ, ಮಂಜೂರು, ಶ್ರೀರಂಗಪಟ್ಟಣ, ಸೋಸಲೆ, ಕನಕಗಿರಿ, ಶ್ರೀರಂಗ, ವೇಲಾಪುರಿ ಮುಂತಾದ ತೀರ್ಥಕ್ಕೆತ್ತಿರುತ್ತಿರುತ್ತಾನೆ. ಅಷ್ಟರಲ್ಲಿ ತನ್ನ ಗುರುಗಳಾದ ವ್ಯಾಸರಾಯರ ಸಾವಿನ ಸುದ್ದಿಯಿಂದ ಆತನ ಮನಸ್ಸು ಜಜರಿತವಾಗುತ್ತದೆ. ಉಡುಪಿಯಲ್ಲಿದ್ದಾಗ ಕೃಷ್ಣ ದೇವಾಲಯದ ಗೋಡೆ ಬಿರುಕು ಬಿಟ್ಟು, ನೆಲ ಗುಡುಗಿ ಕನಕನಿಗೆ ಕೃಷ್ಣ ದರ್ಶನವಾಗುತ್ತದೆ. ತದನಂತರ ‘ನಳಚರಿತ್ರೆ’ ಮತ್ತು ‘ಹರಿಭಕ್ತಸಾರ’ ಎಂಬ ಕಾವ್ಯಗಳನ್ನು ಕನಕ ರಚಿಸುತ್ತಾನೆ.

ಪುರಂದರದಾಸರು ಸಾಯಿವ ಮುನ್ನ ತನ್ನ ತಂಬಾರಿಯನ್ನು ತಿರುಪ್ಪಿಗೆ ಸಲ್ಲಿಸಬೇಕೆಂದು ಆಜ್ಞಾಖ್ಯಾಸಿರುತ್ತಾನೆ. ತೀರ್ಥಯಾತ್ರೆಯ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಸಾಕಷ್ಟು ಬಳಲಿ ಬಂದಂತ ಕನಕ ತುಂಬಾ ದಣಿದ್ದರೂ ಅಂತಹ ಶಿಥಿಯಲ್ಲಿ ತಿರುಪ್ಪಿಗೆ

ಹೋಗಿ ತಂಬಾರಿಯನ್ನು ಒಪ್ಪಿಸುವ ಜವಾಬ್ದಾರಿಯನ್ನು ಮಾಡುತ್ತಾನೆ. ತನ್ನ ಮಿಶ್ರನಾದ ಚೆನ್ನಪ್ಪ ಒಡೆಯನ ಪ್ರತಿನಾದ ಶಿವಪುತ್ರಪ್ಪನಿಗೆ ಹನುಮನಾಯಕನಿಂದ ಕಲಿತ ತನ್ನ ನಾಟಿ ವೈದ್ಯವು ಸಾಮಾನ್ಯ ಜನರಿಗೆ ಅವನಲ್ಲಿರುವ ವಿದ್ಯೆಯು ಉಪಯೋಗವಾಗಬೇಕೆಂದು, ಹೋಗಿಗಳ ಚಿಕಿತ್ಸೆಯನ್ನು ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದ ಶಿವಪುತ್ರಪ್ಪನಿಗೆ ಕನಕ ತನ್ನ ಮಾವ ಗಂಗನಾಯಕ ಮತ್ತು ಪುಟ್ಟವ್ವಳ ಸಾವಿನಿಂದಾಗಿ ಇಡೀ ಮನೆಯು ಭೀಕರ ಸ್ತುಲಾನ ಮೌನದಂತೆ ಕಂಡಿತು. ಇದನ್ನು ಕಂಡು ಕನಕ ತಮ್ಮ ಮಾವನ ಮನೆಯನ್ನು ಧರ್ಮಶಾಲೆಯನ್ನಾಗಿ ಪರಿವರ್ತಿಸಿ ರೋಗಿಗಳಿಗೆ ಸೇವೆ ಮಾಡಲು ಬಿಟ್ಟು ಕೊಟ್ಟಿನ್ನು.

ಈ ಕಾದಂಬರಿಯಲ್ಲಿ ಕಂಡು ಬರುವ ಪ್ರಮುಖ ಪಾತ್ರಾರಿಗಳಾದಂತಹ ಬೀರಪ್ಪ, ಬಚ್ಚೆಮ್ಮೆ, ವಾದಿರಾಜರು, ವ್ಯಾಸರಾಯರು, ಕೃಷ್ಣದೇವರಾಯ, ಪುರಂದರದಾಸರು, ವೈಕುಂಠದಾಸರು, ತಾತಾಚಾರ್ಯರು ಹಾಗೂ ಕನಕದಾಸರು ಜಾರಿತಿಕ ವೃಕ್ಷಿಗಳಾಗಿ ಕಂಡುಬಂದಿರುವುದನ್ನು ನೋಡಬಹುದು.

ಸುಜ್ಞಾನವಧಾರಿ, ಕೆಂಪಣಿ, ಶಿವಾನಂದಸ್ವಾಮಿಗಳು, ಯಲ್ಲಿಪ್ಪ ಶಂಭು ಗಿರೀಶ, ಮಲ್ಲಿಯ್ಯ, ಮೈಲಾರಿ, ಗಂಗನಾಯಕ, ಪುಟ್ಟವ್ವಳ ಸಂಗಪ್ಪ, ಶಿವಪ್ಪ, ಚೆನ್ನಪ್ಪ, ಬೆನಕಪ್ಪ, ಶಂಕರಪ್ಪ, ಶಾಮ, ರಘುನಾಥಪಂಡಿತ, ಜಂದ್ರಶೇಖರಶಾಸ್ತ್ರಿ, ರಘು, ಶ್ರೀಕಂಠವೈದ್ಯ ಮುಂತಾದ ಪಾತ್ರಗಳು ಕಾಲ್ಪನಿಕ ಪಾತ್ರಗಳಾಗಿ ಕಂಡು ಬಂದಿರುವುದನ್ನು ನೋಡಬಹುದು. ತನ್ನ ವಿಕಾಸದ ಬೆಳವಣಿಗೆಗೆ ಕಾರಣರಾದ ತನ್ನ ಅಧಾರಂಗಿ ಸುಜ್ಞಾನವಧಾರಿ, ಕೇಶವ ಅಧಿವಾ ಕೃಷ್ಣ ಅಲೋಕಿಕ ವೃಕ್ಷಿಗಳಾಗಿ ಕಂಡು ಬಂದಿದ್ದಾರೆ.

ಕೃಷ್ಣ ಕನಕನ ಆತ್ಮೀಯ ಗೆಳೆಯನಾದರೂ ಕನಕನಿಗೆ ಸ್ವಾತ್ಮಿಕ, ಶಕ್ತಿಯು ಹೌದು. ಆದಿಕೇಶವನ ಭಕ್ತನಾಗಿ ಸಾಹಿತ್ಯ ರಚನೆಯ ಮೂಲಕ ಹರಿಭಕ್ತಿಯನ್ನು ಹರಡಿ, ಮುಕ್ತಿಯನ್ನು ಪಡೆಯುವ ಉದ್ದೇಶ. ಕೃಷ್ಣನು ನಿಗೂಢ ವೃಕ್ಷಿಯಾಗಿ, ಅಲೋಕಿಕ ವೃಕ್ಷಿಯಾಗಿ ತನ್ನ ಜೀವನದಲ್ಲಿ ಹೆಚ್ಚೆ ಹೆಚ್ಚೆಗೂ ಕಾಣಿಸಿಕೊಂಡಿರುವುದನ್ನು ಕಾಣಬಹುದು. ಕೃಷ್ಣ ಮನೆಗೆ ಬಂದಾಗ ಕೇಶವನ ರೂಪದಲ್ಲೀ ನಮ್ಮ ಮನೆಗೆ ಪ್ರವೇಶಿಸಿದ್ದಾನೆ ಎನ್ನುವ ಭಾವನೆ ಕನಕನಿಗೆ ಬಂತು. ‘ನನ್ನ ಕೇಶವನೇ ಆ ಕೃಷ್ಣನ ರೂಪದಲ್ಲಿ ಬಂದಿದ್ದಾನ್’ ನೆಂಬ ನಂಬಿಕೆ ನನ್ನ ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಬಲವಾಗಿದೆ ಎಂಬುದು ಕನಕನ ವಿಶ್ವಾಸವಾಗಿದೆ.

ಬಹುಕಿನಲ್ಲಿ ತನಗೆ ಬೆಂಬಲವಾಗಿ ಸ್ವಾತ್ಮಿಯಾಗಿ ನಿಂತ ವಿದ್ಯೆ ಕಲಿಸಿದ ಗುರುಗಳನ್ನು, ಸಂಸ್ಕಾರ ಕಲಿಸಿದ ತಂದೆ ತಾಯಿಯರನ್ನು, ದೀಕ್ಷೆ ನೀಡಿದ

ವ್ಯಾಸರಾಯರನ್ನು, ತನ್ನಲ್ಲಿರುವ ಕವಿತ್ವ ಪ್ರತಿಭೆಯನ್ನು ಹೊರಹಾಕುವಲ್ಲಿ, ತನಗೆ ಹೆಚ್ಚಿ ಹೆಚ್ಚಿಗೂ ಎಚ್ಚರಿಕೆಯನ್ನು, ಸಹಕಾರವನ್ನು ನೀಡಿದ ರಂಗಪ್ಪನನ್ನು ಹಾಗೂ ತನ್ನ ಬಾಲ್ಯ ಮಿಶ್ರರನ್ನು ಯಾವುದೇ ಕಾರಣಕ್ಕಾಗಿ ಮರೆಯಲಾರದ ವೃಕ್ಷಿಯಾಗಿ ಕಂಡು ಬಂದಿರುವ ಕನಕದಾಸರು ವೃಕ್ಷಿತ್ವವನ್ನು ಉಳಿಸಿಕೊಂಡಿದ್ದಾರೆ.

ಸು.ರುದ್ರಮೂರ್ತಿ ಶಾಸ್ತ್ರಿಗಳು ಸಮಾಜದಲ್ಲಿ ನಡೆಯುವ ಎಲ್ಲಾ ತಾರತಮ್ಯಗಳನ್ನು, ಭೇದ ಭಾವಗಳನ್ನು ದೋಷಗಳನ್ನು, ನಿಖಿಲದೆಯಿಂದ, ನಿಭಯದಿಂದ, ಹೊರಗಿಡುವ ಮೂಲಕ ಸಾಹಿತ್ಯ ಕರ್ತವ್ಯವನ್ನು ಪ್ರಾಮಾಣಿಕತೆಯಿಂದ ನೇರವೇರಿಸುವುದು ಮೆಚ್ಚಬಹುದಾದ ಸಂಗತಿಯಾಗಿ ಕಂಡು ಬಂದಿದೆ. ಅವರ ತೆರೆದ ಮನಸ್ಸಿನ ಒಡನಾಟ ಇಲ್ಲಿ ಅಭಿವೃದ್ಧಿಗೊಂಡಿದೆ. “ಕರ್ಮತದನ್ನು ಬೆಳೆಸುವುದರಲ್ಲಿ ಮರಗಳು ಪ್ರಕ್ರಿಯಾಗಿ ಪರೋಕ್ಷವಾಗಿ ಕಾರಣವಾಗಿರುವುದನ್ನು ಕಾಣಬಹುದು. ಸಾಮಾನ್ಯರ ಮೌಢ್ಯವನ್ನು ಸಹಿಸಬಹುದು, ಕ್ಷಮಿಸಬಹುದು ಆದರೆ ವಿದ್ಯಾವಂಶರಾದ ಜ್ಞಾನಿಗಳು ಅನ್ನಿಸಿಕೊಂಡ ಉತ್ತಮರು ಅಂಥ ಇಂಥವರ ಮೌಢ್ಯನಾ ಆ ದೇವರು ಕ್ಷಮಿಸಲಾರ” ಎಂದು ಹೇಳುವ ಕನಕನ ವೃಕ್ಷಿತ್ವವನ್ನು ಚಾರಿತ್ರಿಕ ಕಾದಂಬರಿಯಲ್ಲಿ ನೋಡಬಹುದು.

ಅಕರ ಕೃತಿ:

1. ರುದ್ರಮೂರ್ತಿ ಶಾಸ್ತ್ರೀ ಸು. (2017). ಕನಕದಾಸ (ಚಾರಿತ್ರಿಕ ಕಾದಂಬರಿ). ಐ.ಬಿ.ಹೆಚ್. ಪ್ರಕಾಶನ. ಬೆಂಗಳೂರು.

ಪರಾಮರ್ಶನ ಗ್ರಂಥಗಳು:

1. ರಂಗನಾಥರಾವ್ ಜಿ. ಎನ್. (2010). ಸಮುಚ್ಛಯ: ವಿಮರ್ಶೆ ಸಂಪಟ. ಲಕ್ಷ್ಮೀಮುದ್ರಣಾಲಯ. ಬೆಂಗಳೂರು.
2. ರಾಘವೇಂದ್ರರಾವ್ ಹೆಚ್. ಎಸ್. (2008). ನಮಸ್ಕಾರ. ಅಭಿನವ. ಬೆಂಗಳೂರು.
3. ಗಿರಿಧಿ ಗೋವಿಂದರಾಜ. (2007). ಪ್ರಮಾಣ. ಪ್ರಸಾರಾಂಗ. ಕನ್ನಡ ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾಲಯ. ಹಂಪಿ.
4. ಅಮೂರ ಜಿ. ಎಸ್. (2003). ಅಮೃತವಾಹಿನಿ. ಸ್ನೇಹ ಪ್ರಿಂಟರ್ಸ್. ಬೆಂಗಳೂರು.